

que feia quan es retirava a la cova. “Gairebé com un ermità, el pare Palau passava llargues temporades en una petita bauma als afores del poble, on vivia de manera austera, meditava i acollia tothom qui s’hi acostés per parlar amb ell”, explica la germana Dori Torregrossa, de la congregació de les carmelites missioneres teresines.

Al voltant de la cova s’ha creat un espai de trobada i recolliment: una esplanada per a actes religiosos just al davant de la cova, però també una casa amb una desena de cel·les per a retirs espirituals, un oratori, un parc per a pícnic i una sala polivalent. “Al llarg de l’any rebem escoles, però també ve gent que busca passar uns dies de pau espiritual i aquest terreny al voltant

de la cova els ofereix una calma especial”, explica.

Les dos comunitats de monges viuen al poble i mantenen viu l’esperit d’ambdós personatges. Teresa Jornet és la patrona dels ancians perquè va dedicar la seua vida a cuidar la gent gran més necessitada. Actualment les germanetes tenen una residència al mig del poble, on cuiden un centenar de persones grans, un edifici que substitueix la casa asil original. “Situada al nucli antic del poble, gairebé davant per davant de la casa natal de Teresa, hem reformat l’edifici per deixar testimoni de com era la vida al primer asil”, explica la germana Montserrat.

“La nostra intenció és mesclar els visitants: aquells que vénen a

veure la fruita aprofiten per atansar-se als espais dels religiosos i que la gent que s’acosta fins a Aitona per visitar les cases nats del pare Palau o santa Teresa també puguin descobrir el nostre tresor: la fruita”, explica Rosa Palau. Als afores del poble hi ha l’ermita de Sant Joan, un punt privilegiat per veure l’espectacle de la flor perquè es troba sobre la serra. A dins del poble també es pot visitar l’església de Sant Antolí. Al seu interior hi ha dos altars dedicats al beat i la santa, així com una dedicatòria a Josep Camí, màrtir de la Guerra Civil i beat. Al voltant d’aquest, però, al poble no hi ha una ruta fixada. Aitona no és Lourdes, però amb el temps espera situar-se al mapa dels destins del turisme religiós internacional.

GUIES. Dolors Pelegrí és la tècnica de turisme i una de les guies d’Aitona.

LA COVA. Les germanes Dori i Maricarmen davant de la cova del Pare Palau.